

Kotiseutuna Vantaa

28.9.2022 klo 14:00

Vantaalaiset arvostavat kotikaupunkinsa viihtyisyyttä, luontoa ja rauhallisuutta. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran ja Vantaa50-historiahankkeen Vantaalainen elämä -muistitietokeruussa kerättiin muistoja asumisesta ja elämisestä kaupungissa.

Vantaalla valmistaudutaan parhaillaan kaupungin 50-vuotisjuhlaan vuonna 2024. Vantaa50-historiahankkeen tutkimustyön tueksi kaivattiin vantaalaisten muistoja kotiseudustaan ja elämästään kaupungissa. [Vantaalainen elämä](#) -muistitietokeruuseen vastasi 68 henkilöä. Nuorin kirjoittaja oli syntynyt vuonna 2010 ja vanhin vuonna 1930. Kirjoittajista 46 oli naisia ja 19 miehiä, ja lisäksi keruuseen osallistui yksi yhteisö. Ilahduttavan moni oli liittännyt mukaan myös kuva-aineistoa. Nyt toteutettu keruu oli jatkumoa SKS:n vuonna 1978 toteuttamalle *Vantaalainen elämä* -keruulle, joka oli osa suomalaista elämäntapaa käsitellyttä laajaa tutkimushanketta.

Vastauksista välittyi positiivinen kuva asumisesta ja elämästä Vantaalla. Monella vastaajista oli juuret ja läheiset – suku, vanhemmat, lapset perheineen ja ystävät – kaupungissa. Tämä oli selkein ero edelliseen keruuseen, joka toteutettiin suomalaisen yhteiskunnan rakennemuutoksen ja kaupungin kasvun vuosina. Sen vastauksissa nousi selvästi esiin juurettomuus, sillä moni vastaaja oli muuttanut kaupunkiin muualta.

Vantaalle muutetaan edelleen paljon sekä muualta Suomesta että ulkomailta. Moni tuoreeseen keruuseen vastannut ensimmäisen polven vantaalainen korosti käytännön syitä muutolle. Tärkeitä perusteita olivat asuntojen edullisempi hintataso verrattuna muihin pääkaupunkiseudun kuntiin, hyvät kulkuyhteydet ja palvelut. Vantaa koettiin monimuotoisena ja rentona asuinpaikkana:

”Minun Vantaani on keskellä metsää. Se on Mätäoja ja sen yli lentävät lentokoneet, joiden pauhua tuskin huomaa. Minun Vantaani on paikka, jossa moikataan naapureita. Ja lähikaupassa voi käydä pynttäytymättä.”

Moni vastaajista kertoi arvostavansa kotikaupunkinsa luontoa ja rauhallisuutta asuinpaikkana. Kiitosta keräsivät ulkoilureitit, joenrannat ja hiihtomaastot. Osa kuitenkin koki, että lähiluontoa uhkaavat täydennysrakentaminen ja kaupungin tiivistyminen, joiden myötä vanhat kylät ovat muuttuneet lähes tunnistamattomiksi. Yksi vastaajista kirjoitti:

”Minulle rakkain paikka Vantaata on ollut Tikkurila ympäristöineen: Keravanjoen kauniit ulkoilumaastot, vanhat tehdasrakennukset. Valitettavasti vanha Tikkurila alkaa olla

historiaa. Uusi versio Tikkurilasta on kiiltävämpi ja kaupunkimaisempi – Vantaa ansaitsee ja tarvitsee modernin kaupunkikeskittymän. Silti luulen, että uusi Tikkurila ei enää ole minua varten.”

Muistelijoille oli tavallista nostaa esille oma asuinalue, ja lähes kaikista teksteistä kävi ilmi kirjoittajan asuinpaikka. Moni kokee itsensä ensisijaisesti vaikkapa hakunilalaiseksi tai myyrmäkeläiseksi ja vasta toissijaisesti vantaalaiseksi. Yleisesti keruutekstien pohjavire oli valoisa ja myönteinen, ja Vantaa koettiin viihtyisänä ja turvallisena asuinpaikkana ja ympäristönä. Kuten eräs vastaajista kirjoitti:

”Harva tietää, millainen paratiisi täällä pussin perällä on”.

Suomalaisen Kirjallisuuden Seura ja Vantaan historiatoimikunnan Vantaa50-historiahanke järjestivät *Vantaalainen elämä* -muistitietokeruun 10.1.–15.6.2022. Keruun aineistoa käytetään nimettömästi materiaalina Vantaa50-historiahankkeessa, jonka tuloksena julkaistaan juhlakirja kaupungin viimeisten vuosikymmenten historiasta vuonna 2024.

Kiitämme lämpimästi kaikkia keruuseen osallistuneita! Vastaajien kesken on arvottu kirjapalkintoja.

Lisätietoja: SKS:n arkisto, puh. 0201 131 240, arkisto@finlit.fi